

ע"פ 9053/20 - ריקי כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 9053/20

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

ריקי כהן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר מיום 19.11.2020
שניתן על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת
מ' ברנט בת"פ 25922-05-19)

בשם המבקשת:

לירן זילברמן

בשם המשיבה:

עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל לתקופה בת ארבע שנים, אשר הושעת על המבקשת בגדרי גזרה דין מיום 19.11.2020 שניתן על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת מ' ברנט בת"פ 25922-05-19) – וזאת, עד להכרעה בערעור על חומרת העונש שהמבקשת הניחה לפתח.

במעמד גזר הדין, נקבע מועד תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל ליום 17.1.2021.

2. המבקשת הורשעה, על-פיהודא שהמסגרת הסדרטיו, בגניבה בידי עובד (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); רישום כוזב במסמכי תאגיד (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין; וכן מרמה, עורמה ותחבולה (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח עמוד 1]

חדש]. מעובדותיו של כתב-האישום המתוקן, בהן הודתה המבקשת, עולה כי החל משנת 1997 ועד לתאריך 13.6.2018, או בסמוך לכך, עבדה המבקשת כחשבת שכר בחברת דומיקאר בע"מ (להלן: החברה). במהלך התקופה הרלבנטית, ניהלה המבקשת חשבון בנק במשותף עם בעלה, אשר אליו העבירה את שכרה מהחברה (להלן: חשבון הבנק). החל מחודש יולי 2008 ועד לחודש יוני 2018, פעלה המבקשת באופן רציף ועקבי ונטלה לחזקתה עשרות אלפי שקלים מדי חודש מכספי החברה, בסכומים המצטברים למיליוני שקלים – והכל שלא כדין. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, העמידה המבקשת עובדים פיקטיביים ככזב והעבירה דרכם תלושי שכר פיקטיביים של עובדי החברה לחשבון הבנק, כשכלל הכסף אשר מקורו במשכורות הפיקטיביות עורבב יחד עם המשכורות הלגיטימיות של המבקשת ושל בן זוגה. הסכום הכולל אותו גנבה המבקשת מהחברה לחשבון הבנק בין השנים 2008-2018 הצטבר לסך של 3,007,814 ₪. במהלך התקופה הרלבנטית, המבקשת דיווחה על עצמה לשלטונות מס הכנסה כשכירה בלבד והשתמשה במזיד במרמה, עורמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס על ההכנסות שהפיקה מגניבת הכספים מהחברה.

3. ערעורה של המבקשת תוקף את גזר הדין מנימוקים שונים. נימוקים אלו כוללים את הטענה כי גזר הדין ניתן מבלי שהתקבל תסקיר שירות מבחן מוגמר, בניגוד להסדר הטיעון שנעשה עם המבקשת. טענה זו היא עיקר הבקשה הנוכחית (ראו בעניינה סעיף 5א סיפא להסכם בדבר הסדר טיעון ועמ' 4 לגזר הדין מושא הערעור).

4. המדינה איננה חולקת למעשה על העובדה האחרונה, אך לדבריה לעובדה זו אין משמעות לאור האמור בגזר הדין בדבר העדר צורך בדחיית מתן גזר הדין לשם קבלת תסקיר מוגמר של שירות המבחן. לטענת המדינה, דין הבקשה הנוכחית להידחות לאור הכלל שנקבע בע"פ 111/99 שוורץ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ'), בנוגע לערעורים הנסובים על גזר דין אשר מטילים על הנאשם מאסר לתקופה ארוכה ואשר אינם מתייתרים כאשר הבקשה לדחיית ביצוע נדחית.

5. סבורני, כי דין הבקשה להידחות לנוכח הכללים שנקבעו בהלכת שוורץ'. לעניין ערעורים דוגמת השלפניי, אשר מופנים נגד חומרת העונש בלבד, קבעה הלכה זו כי "כאשר הערעור נסב על חומרת העונש [...] הפרכת חזקת החפות היא חלוטה [...]". בחינת טיב הערעור וסיכויי תיעשה בהשיבם לכללים בדבר מידת הערבות ערכאת הערעור ובעניינה שגזרה הערכאה הדיונית ולשאל תהיחסבין הזמן הצפוי לבירור הערעור לבין תקופת המאסר שהושתה על הנדון. כאשר על פניו אין מדובר בעונש חורג מדיניות הענישה המקובלת, וכאשר מידת הענישה המקובלת במקרים דומים עולה על המשך הזמן הצפוי לבירור הערעור, לא יעוכב ביצוע המאסר אלא במקרים חריגים שהנטל להצדקתם מוטל על המבקש" (שם, בעמוד 282).

6. לצד זאת, על מנת להבטיח את מיצוי זכותה של המבקשת לקבלת תסקיר מוגמר של שירות המבחן, וכן בהתחשב בגילה (65), הנני דוחה את מועד כניסתה לריצוי עונש המאסר ליום 4.4.2021. ביום 4.4.2021, שעה 09:00, תתייצב המבקשת לריצוי עונש המאסר שהוטל עליה בבית מעצר "נווה תרצה", או במקום אחר על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותה תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. המבקשת תתאם את כניסתה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפון 08-978-7377 או 08-978-7336.

7. בתקופת הדחייה שאישרתי למבקשת, תיצור המבקשת קשר עם שירות המבחן וזה יכין תסקיר עדכני וממצה בעניינה ובעניין עונשה לפי שיקול דעתו המקצועי. תסקיר כאמור יוגש לתיק הערעור לא יאוחר מיום 4.4.2021.

8. הערעור ייקבע לדיון בהקדם האפשרי, בכפוף לאילוצי היומן.

ניתנה היום, כ' בטבת התשפ"א (4.1.2021).

ש ו פ ט
